

[Dahlgaard.]

ordningen ikke bruges ret meget, for det andet, at der er nogle spidsfindige måder at misbruge ordningen på.

Hertil er vel to ting at sige: for det første, at disse måder at misbruge ordningen på er så uinteressante, at selv ikke Glistrup ville interessere sig for det. For det andet, at man kan gøre noget pr-arbejde for ordningen, hvorved den vil få mere betydning, end den hidtil har haft. Vi giver rentefrie statslån til boligindskud for lejere i almennyttigt byggeri. Boligspareordningen er en beskedent parallelordning for ejerboligområdet.

Jeg synes, regeringen har valgt et måske lidt provokerende tidspunkt at fremsætte dette lovforslag på; det er vel med særlig adresse til hr. Erhard Jakobsen.

Vi håber i det radikale venstre, at udvalgsarbejdet vil føre til, at regeringens interesse for at få denne ordning afviklet bliver dæmpet ned. Hvis der i øvrigt er noget, der bør ændres ved ordningen, kan vi drøfte det i udvalget.

Henning Philipsen: Jeg vil gerne sige, at vi for vort vedkommende er enige med ministeren i, at denne lov bør ophæves. Det forekommer os mere end horribelt, at loven som sådan — og det står udtrykkelig i lovtæksten, det synes jeg jeg vil understrege — hjemler mulighed for at præmiere investeringer, f.eks. i dette tilfælde til boligopsparing, som overhovedet ikke finder sted inden for dette lands grænser. Det er det, jeg synes er det centrale, i hvert fald når det drejer sig om at præmiere en investering i det hele taget. Altså, denne lov hjemler mulighed for at præmiere investering i en bolig alle andre steder end inden for dette lands grænser.

Jeg føler mig overbevist om, at vi her har en af de love, hvor hensigten efter min opfattelse var den bedst tænkelige, men hvor man ikke så tilstrækkeligt langt, hvor man simpelt hen ikke kunne overskue konsekvenserne af den lov, man gennemførte.

Så vil jeg føje til, at det, der er afgørende for vort vedkommende, såvel på dette område som dengang, vi talte om indekskontrakterne, i det hele taget om opsparing, er, at hver gang man gennemfører en lovgivning, hvorved man præmierer en privat opsparing, findes der hundrede tusinde borgere i dette land, som altid kommer til at betale

denne præmiering, og det gør de, fordi de på grund af deres lave indkomster simpelt hen ikke selv er i stand til at præstere en privat opsparing, fordi de på grund af deres familieforhold, på grund af deres indtægtsforhold simpelt hen er nødt til at være 100 pct. forbrugere, hvis de skal kunne få tilværelsen til at gå på en nogenlunde tålelig måde. Det er disse mennesker, der kommer til at betale for de mennesker, der har bedre råd, og som i en given situation er i stand til at præstere en opsparing. Vi mener derfor, det er rigtigt, at man ophæver adgangen til at tegne disse boligsparekontrakter.

Til slut skal jeg lige føje til, at når hr. Dahlgaard sammenligner med, hvad der præsteres i det almennyttige byggeri, og siger, at man giver rentefrie statslån i dette byggeri, så skylder hr. Dahlgaard såvel mig som alle andre dokumentation for, hvor der findes rentefrie statslån i noget almennyttigt byggeri i dette land.

Budgetministeren (Heimesen): Jeg vil gerne takke ordførerne for socialdemokratiet og SF for en venlig modtagelse af lovforslaget, og hr. Dahlgaard vil jeg takke for en selvbeherskelse i indlægget, som vist også svarer til den ikke overdrevede begejstring, det radikale venstre lagde for dagen, da loven i sin tid blev gennemført.

Men for så vidt angår hr. Juul-Madsen, skulle vi jo igennem mange tolkninger af regeringens motiver for fremsættelse af dette forslag. Hr. Juul-Madsen sagde, at regeringen ikke ønsker at fremme opsparingen, at den slet ikke kan lide, at folk sparer op. Det kan jeg klart og tydeligt dementere, og jeg vil føje til, at hvis loven om boligsparekontrakter havde levet op til de daværende regeringspartiers — og dér tænker jeg særlig på venstres og det konservative folkepartis — højstemte forventninger ved lovforslagets fremsættelse, synes jeg da, det havde været en overvejelse værd, om man skulle fortsætte med ordningen.

Man spæede dengang en strukturel ændring i retning af øget selvfinansiering inden for byggesektoren, og det har min sympati, men loven har ikke medført en strukturel ændring af noget som helst. Man talte om et betydningsfuldt bidrag til en større ligevægt på kapitalmarkedet, og det er jeg også sympatisk stemt over for, men loven har ikke